

da ih izmiri i da sprječiti na bilo koji način rat, koji bi mogao biti opasan u prvom redu za mir na sjeveru, a ko zna što bi se još moglo razviti iz toga njihovog rata. Mogla bi ga osjetiti cijela Evropa. U svrhu, da spor izgadi, poslala je Rusija Poljskoj jednu notu, u kojoj kaže, da je njoj kao najbližoj susjedici obiju država najviše stalo, da do rata ne dodje. Pozivlje Poljsku, da se ne prenapljuje, te izrazuje nadu, da će i Poljska, koja je i do sada pokazala svoju miroljubivost, sve učiniti, da do rata ne dodje. — Ta bi nota značila za Poljsku kao neka opomena, neka sluša, inače će ona, Rusija, uređovati.

Nemiri u Litvi. — Povodom napetih odnosa s Poljskom došlo je do nemira u Litvi. Litvanci su se naime razdijelili u dva velika tabora: jedni hoće, da na silu idu u rat na Poljsku, dok su drugi protiv rata. Uslijed toga je sadašnji predsjednik republike u opasnosti da izgubi vladu. Protiv njega je jedan dio vojske te mnoge stranke, koje vodi Smetona. Smetona je zato, da se ide u rat i da se oslobodi ispod Poljske Viltna i teritorij oko nje. Još se ne zna, kako će sve to svršiti. Valdemaras za sada još drži vladu, ali stanje je još uvijek nemirno.

Dogodaji u Grčkoj. — Iz Atene se javlja, da su grčki monarhisti pojačali svoj rad i da je u jednom švicarskom mjestu došlo do sastanka između vojvode grčkih monarhista i bivšeg grčkog kralja Gjura. Navodno kralj Gjuro nije oduševljen za čitavim radom, jer da se za monarhiju za- laže samo jedna stranka, a ona da nije kralj jedne stranke, nego cijelog naroda, pa bi se u Grčku povratio samo onda, ako ga pozove čitav narod.

Stanje čehoslovačke vojske. — Dne 21. novembra održao je čehoslovački parlament svoju sjednicu. Tom se je prilikom raspravljalo o proračunu ministarstva vojske.

Ministar vojni tražio je za upravu vojske u prvom četvrtinu za sljedeću godinu svotu od 1.400 milijuna Kčt., tj. oko 30 milijuna više od prošle godine.

Istaknuo je, da su ovogodišnji manevri pokazali, da je čehoslovačka vojska dobro izabavljena i da se u tom pogledu može staviti uz bok svim modernim armijama. Glavna briga je bila ove godine posvećena izobrazbi zapovjedničkog korpusa. I disciplina rezervista bila je ove godine daleko bolja nego prošlih godina.

Interesantni su podaci ministra o prvom četvrtinu radu u vojsci. Ove je godine 337 analbeta naučilo u vojsci čitati i pisati. Održano je 36 poljoprivrednih gospodarskih tečajeva, koje je apsolviralo s uspjehom 1575 vojnika. Osim toga je održano 100 drugih obrtničkih tečajeva, koje je položilo 3941 vojnik. U 340 vojničkih knjižnica ima 400 hiljada knjiga. U čehoslovačka ima dnevno 4430 novina. 68.380 vojnika uzeli su za čitanje 657.202 knjige.

Govoreći o zakonu, kojim je oduzeto vojnima pravo glasa, ističe, da se na posljednjim općinskim izborima pokazalo, kako je zdrava bila ta mjera. Nije bilo agitacije u vojarnama. Isto tako je to dobro djelovalo na disciplinu vojske kao i na dobre odnose između građanstva i vojničkih krugova.

Engleska postaje velenudna spram Indije. — Kako javljaju iz Engleske iz Londona, vlada premijera Baldwinia imenovala je jedno povjerenstvo od sedam lica, koje ima da u skorju budućnosti podnese parlamentu osnovu za preuredbu uprave u Indiji. Ova preuredba ima dati Indiji samovladu. Vijesti iz Indije ovaj korak vlade u isto vrijeme i objašnjavaju. Iz njih se naime razabire, da je vladu na taj korak

Ljubiti li svog brata

Oko njeg se muči:

Duh mu iz sna budi

Čitat ga nauči!

Čitat koleđar «FRANINA I JURINA» za 1928. g.

potjerala bojazan, da Indiju uopće izgubi iz svojih ruku. A historija pokazuje, da je engleska vlada samo u takovim časovima pokazivala znakove makar i prividnog velenudja.

Jugoslavija je ratifikovala trgovačke ugovore s Engleskom, Belgijom i Njemačkom. Na sjednici jugoslovenske Narodne skupštine prošlog četvrtka bila je na dnevnom redu ratifikacija trgovačkih ugovora s Engleskom. Izvjestila većina Milan Jovanović prikazuje je principe, na kojima stoji ugovor, a to su principi jednakosti i princip slobode trgovanja. Iza govora ministar trgovine dra. Spahie ratificiran je ugovor jednoglasno. Isto tako je primljen jednoglasno ugovor s Belgijom, a onaj s Njemačkom primljen je sa većinom glasova.

Konferenca za razoružanje. — Sve svjetske novine bave se u zadnje vrijeme novom konferencijom za razoružanje, koja će se doskora održati u Ženevi. To je zanimanje veliko najviše zato, jer će ovaj konferenciji prisustvovati i Rusija. Na dosadašnjim konferencijama za razoružanje Rusija nije prisustvovala. Mnogo se govori i o zbliženju, to jest pomirenju Rusije i Engleske. Tome pomirenju nisu protivne ni Rusija ni Engleska. Prigodom spomenute konferencije za razoružanje počeli su svoj prilici i pregovaranja između Engleske i Rusije. Engleska je htjela da bi do pomirenja došlo. Četirer je u jednom svom govoru pred nekoliko dana izjavio, da je Rusija voljna pomiriti s Engleskom, ali mora Engleska tražiti pomirenje, jer je ona razbila prijateljska, a ne Rusija.

Zbori ministra predsjednika Americe. Velika izborna borba u Americi za predsjednika Saveznih država već je započela. Najviše izgleda, da bude izabran, od sada ima ministar trgovine Hoover.

Nova vlada u Belgiji. — U zadnje vrijeme belgijska vlada, koju su sastavljali katolici, liberalci i socijalisti, proživljala je momente. Kriza je nastupila zato, jer vlada nije mogla provesti reformu belgijske vojske. Morala je zato dati ostavku. Prošle je sedmice sastavljena nova belgijska vlada. U novu su vladu ušli katolici, liberalci i flamanski kršćanski demokrati. Socijalisti nisu ušli u vladu. Predsjednik nove vlade je katolik Jaspars.

DOPISI

IZ RIJEKE.

Strašna jugovina. - Morske sile. - Pred velikim promjenama na zemlji. - Cirkus Kludsky. - Slonovi i ljudi. - Opet zenska banka. - Još dvije i — one tri.

Predprošli utorak bijesnila je u Kvarneru užasna jugovina. Osobito se strašno razmahala u noći, kad se ono prometnula u pravi uragan. Valovi se sa strahovitom tutnjavinom lomili o dugi muo, bacajući visoku pjenu, koja se u odsjevu električnog svijetla činila kao niz ogromnih perjanica. Ja nisam vidio ni kalpake, kojima bi pripadale one perjanice; ni glave, kojima bi pripadali oni kalpacii ali slušajući ono urnebesno tarlabuku činilo mi se da nekako bolje i jasnije shvaćam mitologiju starih klasičkih i neklasičkih naroda: sve one njihove Poseidone, Tritone, Tifone, Akviline i druge njima slične demone. Sva su ta božanstva imala čisto čovječije forme. I mislili su i radili i ljubili i mizili i zlo činili sve kao svaki obični čovjek. Vi ćete reći: Ali što smo pak onim morskim glavolima grčkim učinili mi Riječani, da su nam one noći onako grdno opustošili našu obalu? Da ne bi no samo onaj udarac, što su ga dali tvornici torpeda, kojoj su odnijeli i posljednji komad pristaništa i doprli joj do samih temelja, tako da je danas čitava ona građevina u opasnosti, da i ona podje za onim svojim nesretnim muom. Što smo im učinili, da nas ovako tuču? Ja ne bih znao...

Steto je bilo — kako čujem — i u okolici, a bilo je je bogme i po čitavi Evropi, pa čak i u Maroku. Brodolomci, poplave već su nekoliko vremena na dnevnom redu, i svijet se nekako začudjen pita: što će to da bude?

Učenjaci tvrde, da se naša zemlja nalazi pred nekim bliskim, veoma važnim promjenama, koje bi površini zemaljskoj imale da daju neki drugi vid. Po njihovim računima imale bi neke nove zemlje da izdju iz mora, a druge da propadnu u nj. Po istim računima imale bi da se na zemlji promjene i klime i sve druge prilike, pa i ljudi. Jest i ljudi. Tu naglu promjenu nazivlju umnici — mutacijom. Mutatis mutandis... To da se je jednom već dogodilo. Pomakla se zemlji os, i najednom nastala doba leda. Taj led pao je nenadno na glavu ondašnjemu čovjeku, i uvelike ga promijenilo. Računa se, da bi se to moglo dogoditi i domalo. Posljedica toga bila bi: jedno kudikamo bolje, čestitije i časnije čovječanstvo nego li je ovo sadašnje.

Ja bih pred takovim čovječanstvom skinu kapu i rad bih ga vidio, ali bez onih strahovitih kataklizama, o kojima nam učenjaci već sada napunjavu glave. Mi smo jednu sličnu nesreću već doživjeli, prije malo godina, pa smo drage volje privrati na našim potomcima ustupimo sva ona druga komešanja, što bi imala da nastupe na zemaljskoj kori ili ispod nje. Mi želimo mir, jer se držimo one, što smo je nekada o Božiću pjevali:

— Slava Bogu na visini, a mir ljudem na nizini, dobre volje...

Na Rijeci imamo jedno čudo: veliki jedan cirkus — Cirkus Kludsky. Svojm šatorima i gabjama zapremio je gotovo jednu trećinu površine grada: čitav Skoplje i još dalje prema sv. Vidu. Tu na tom širokom prostoru smjestio se pola Afrike: preko dvadeset slonova, ne znam koja kolika lavova, tigra, zebra, medvjeda, žirafa, konja nosoroga, hipopotamusa i raznih drugih pantera i hijena. Jedno na raznim mjestima: zašto mi, kad hoćemo nekoga da uvrijedimo, kažemo mu — slon? A ipak je slon pametna životinja! Pogledajte ljude na kakvoj procesiji ili u drugoj kakvoj povorci, kako idu i kako se vladaju! Kakva razlika između njih i onih dvadesetak slonova, što su prije nekoliko dana marširali sredinom Korza sve dva i dva držeći jedan drugoga za one svoje duge trublje! Išli su mirno, dostojanstveno, niti su tulili niš revali, kako bi to na njihovom mjestu činile druge životinje, a i gdjekoji čovjek.

Tako su se oni ponijeli i na predstavi. Da pravo kažemo, ta je tačka bila od svih najvrednija, i zaslužila je da se vidi.

Mjesta su se na predstavi plaćala dosta skupo, do 25 lira, ali to nije nikome smetalo. Prve večeri našlo se na okupu preko pet hiljada ljudi. Isto su tako dobro bile posjećene i predstave u druge dane. Računalo da je u blagajni cirkusa ušlo u nekoliko dana oko sedamdesetak tisuća lira. Pa još će kogod reći, da ljudi nemaju novaca! S druge strane treba priznati, da se je nešto utjeralo i za mačke, koje Cirkus treba za hranu nekim svojim divljim životinjama. Svaka mačka plaćala se, čini mi se, po pet lira, pa ni to nije na odmet.

Na predstavama desile su se i divje male nezgode. Jedna je «kavalerica» pala i znatno se ranila. Jedne druge večeri utrulo se naglo svijetlo, i Cirkus je svatko hiljada gledalaca i sa svim onim svojimi živjima ostao desetak časaka u tmciji. Nato su neke zvijeri počele da tule i riču, ali obćinstvo je ostalo prilično mirno: ni

Ko što sunce sa nebasa

Sjaj, toplinu zemlji daje,

Tako i iz dobre knjige

Svijetlo znanja nama sjaje.

Jesi li nabavio dobru knjigu koleđar «FRANINA I JURINA» za 1928.?

traga kakvoj panici. Nije ni čudo, da je naše općinstvo u svom životu čitjih prizora, pa je eva već naviknuta.

Ipak ima jedna nevolja, od koje građanstvo ne može još nikako biti oslobođeno. To su one proklete spekulacije. Evo: još nije naš svijet zabavio tajnu zensku banku na Belvederu, otkrila jedna nova, koja je taku u rukama nekih predstavnika i spola. Ovaj put se radi o nekakvoj Caidorara, sasvim mladoj ženi, koja neke dobrijanke nosile novac, kao kodjer nestalo. S tom bankom se vezu i onoga Friedmana, koji je nekoliko vremena utekao, pošto je prevario nekoliko takovjernika, koji se čudom pitaju: kako je to došlo, ni ljudi, trgovci i posjednici, ne mogu dobiti ni stotine lira zajma, ni hoštaptleri i kojekakva muljarja, da na hiljade i hiljade i to bez ikakvih stva ili garancija.

Ima više vremena, što gradska uprava ne može nikako da utjera pristojbe za trošak električne struje. Imamo i vlasnici ispružavaju, da ne mogu plaćati, jer da nemaju čime. Medjutim direktor, koji im je do sada išla na ruku i strpiv čekala, da plate, što joj duguju, otključa je, da će protiv njih postupiti vrlo oštro. «Vedetta» odobrava taj njezin postupak, držeći se one: Bogu Božje, a električnoj direkciji, što je direkciono. I tako će dužnici morati ili da plate ili da ostanu u tmciji.

Napokon se i kod nas konstituirao odbor protiv kletve. Izgleda, da će se nešto

Pretpatnici!

Prblizava se svršetak godine a maog od Vas nis učinili svoju dužnost, jer nisu do danas podmirili pretplatu.

Svi oni, koji to do sada nisu učinili i kojima je stalo, da naša novina i dalje opstoji, učiniti će to sada na srpsku godinu.

Pretpatnici učinite svoju dužnost! Podmirite pretplatu!

Širite našu novinu!

postupati protiv svakog psovača. «Vedetta» veli, da će biti pogodjeni i strani koji budu talijanski psovali. Što će pak biti s Nehrvtima, koji hrvatski kumaju, čiji ima na Rijeci mnogo, o tome naš belkalni list ne veli ništa.

One tri: Razgovaralo se u kavani «Borsa» o raznim modernim izumima. Onda će predstojati imadu nas.

— Da uskrse čovjek, koji je pred nekoliko godina umro i vidi, kako je danas na svijetu, šta mislite, čemu bi se najviše začudio?

— Pa — aeroplan, drugi će na to.

— A — kakvom aeroplanu! — Šta je najzadaja taj aeroplan, mahne rukom ona prvi.

— Valjda radiju? — oglasile se treći.

— I to je ništa.

— Pa — valjda kinematografu?

— Ni tome?

— E, čemu bi se onda začudio taj čovjek?

— Zeni!.. I kad bi je vidio ovakvu, kakva je danas, sa svim ovim njezinim ekstravagancijama, on bi rekao njoj i svijetu: — Ave, stupido mondo, te šaludo — i vratio bi se u svoj hladan grob.

Ona druga:

Ova se je dogodila ovih dana u mojemu susjedstvu. Došao mladić, po staroj navadi, da u oca zaprosi ruku njegove kćerice.

— Jeste li dobro promislili taj svoj korak? — upita ga buduć tast.

— Jesam, sasvim dobro.

— A imate li vi toliko novaca, da možete

PODLISTAK

Ciganka

Privjost iz istarskog zokaza.

Napisao Ćić.

(Nastavak 8.)

Nije trebalo mnogo da Jive dozna da su izašli Cigani.

«Cigani su kod Javinih — reče hrpavim pijanim glasom — to znači, da se nas ništa ne boje. Treha im pokazati da nismo kukavice!»

Mnogo pijanih mladića skupilo se je odmah oko Jive, potvrđujući njegove riječi. Šestorica njih odmah krenu za Jivom k Javinim, pjevajući neku ludu pjesmu.

Dodjoše u krcmu. Oštro je udarila Jadrina šaka o stol, koji je bio odmah do stola za kojim su sjedili Cigani. Za se i za «junačku družinu» naručio je «dopjoe» crnoga. Izazovne poglede, pune mržnje bacali su Jivini i Jadrini ortaci na cigane. Marko i njegovi snašali su sve strpljivo. Naskoro je u krcmu k Javinim došla i druga pijana četa.

Mirko je doskora dočuo što se sprema. Čuo je pjesmu pijane rulje. Znao je, da su seoski mladići opet spremili napad na Cigane. Večerao je, ali mu je lo nje išlo u slast. Ustao je od stola. Zabrinuto su ga gledale majčine oči.

Na njima se je vidjelo, da su mnogo plakale. Majka je shvaćala što se u sinu događa. Kušala je s njime raspresti razgovor. Namjeravala je što duže zadržati ga kod kuće. Znala je, da Mirko namjerava izići u obranu Cigana, pa se je za njega bojala. No, sve njezino nastojanje nije imalo nikakvog uspjeha. Mirko je doskora, naglo i odlučno izašao iz kuće.

Crna je noć pokrila selo. Mrki oblaci dizali su se iznad visokih gora, ko neke sablasti, koje su u nakani, da se bace na selo. Mirko je za čas, taos pred kućom. Nešto je pomislio, a zatim se uputio prema Javinima.

Majka, koja je za njim pošla do kućnogoga praga uzalud, vratila se je žalosnija natrag. Prišla je k starom Josipu, koji je nepomično sjedio na starom tronošcu uz ognjište. Kruptna joj se suza skotrljala niz narovano lice. Segnula je za «očenašima», koji su visjeli na zidu i počela moliti. Slaba

petrolejska svjetiljka davala je slabo svijetlo. Sve su stvari u onoj polutami bacale tužne, mrtve sjene. Starica je molila u strahu.

Kod Javinih su počele u to vrijeme padati na račun Cigana sve krupnije riječi. Nije koristila molba krcmaru i nekojih pametnijih ljudi, koji su u to vrijeme nadošli, da umire pijanice.

Kad je Marko popio zadnju čašu, digne se i pozove svoje ha odlazak. Krenuše mirno prama vratima.

Jive i Jadre si namignuše. Marko je išao napred, a Joško i Bože za njim. Čim je on prešao preko praga, naglo se za njim zatvorise vrata silnim trjeskom. Joško i Bože ostadoše unutra.

Marko je odmah shvatio položaj. Okrenuo se je i gurnuo u vrata u namjeri, da ih otvori i da pozove van Joška i Božu, no to mu je bilo uzaludno. Vrata su iznutra čvrsto držali. Marko

bačese pogledom. Upotrebi svu svoju snagu i baci se na vrata. Vrata su popustila...

Ali pred njegovim se očima već pružiše okrvavljeni glava. Zatim opazi kako se u jednom kutu Joško brani mašući jednom stolicom. Protiv njemu stajao je Jadre, s jednim kamenom je

namjeravao pogoditi Joška u glavu Zamahevo. I da ga u to nije za ruku uhvatio jedan jaki mladić, on bi bio na mjestu ubio Joška. Taj je mladić uhvatio Jadru za vrat i oborio ga u zemlju. Kamen namjeren u Joška pogodi svjetiljku, koja se je rastreskala, a soba je ostala u tami.

To se je sve pred Markovim očima odigralo u trenutak. Baš je kamen udario u svijeću, kad se je Marko začuo ko bijesan riš u sobu. Svijetlost sa hronika osvjetljevala je malo i sobu. U jednom su kutu već gnječili njegovomke Joška i Božu. On se baci tamo, odbijajući silnom snagom one, koji su mu na putu stajali. Sve se je nješabalo, udaralo, sve je jaukalo i krvatilo. Marko je pograbio prvi stol, koji mu je porukom, uzdigao ga i zamahnuo njime, tako da su mnogi pali o zemlju. Pijani mladići počeli su uzmicati. Među prvima bio je Jadre, pa «junačina» Jivo. Utekli su kroz prozor, koji je na nj gledao.

No, doskora su se iz vrta vraćali jedan dan sa sjeikom, a drugi s jednim komadom željeza. I već su bili u namjeri da kroz prozor udju u krcmu...

(Nastavit će se.)

ZAVOD Dra. BONCINA-FINETTI
Trst - Via Fabio Filzi 23
Primanja: od 10 do 12 i od 15 do 17

Radikalno liječenje: ŠIATIKE (BEDROBOLJE). Liječenje traje samo 3 dana. - Uspjeh zajamčen.
Bolesti mišića na prsima i u bokovima.

Franina i Jurina

Fr.: Sada ja znam, kade j' moja lumbrela.
Jur.: Govori, da te morem razumet.
Fr.: Den, da sada ja znam, zač ni Nedelutića volja delat. Vraze, on čeka...
Jur.: A ča čeka?
Fr.: Strpi se, da ti povem. Ti znaš, da je on bil va Rusije, zarobljen.
Jur.: Znam. Samo ne znam za kega
Fr.: Ostal ni tamo ostal.
Fr.: Ča ni bil on, ma — — —
Jur.: Ča — ma? Kakov — ma?
Fr.: Počekaj, da ti sve z reda povedem.
Kad su tamo bolševiki zmešali onu svoju kašu, Nedelutić, ki je va ono vreme bil negdere blizu Odesi, rekao je va sebe: — Viš, tu bi moglo neč za me bit.
Jur.: Tako j' rekao već od jedan. Homo napred!
Fr.: Homo napred! Kad je on videl, kako stvari stoje, šal je ravno onemu tanekemu Sovjetu pak mu je rekao: — Čujete vi, harašo, ja se zovem Nedelutić, a bolševik sam kako i vi, i sada mi dajte jednu kućicu i beči, da morem lepo prez dela i prez skri bi život.
Jur.: Lepo, po moju puru! Ja mislim, da mu je oni Sovjet na te besedi zasvetil jednu dobru pod škinu?
Fr.: Aj ni, nego ga je lepo podučil, kako se prez dela ne more živet nigdere na svete, pak ni va največoj Bolševikariji. Onputa j' pitaj, neka mu reče, ča bi najvolje delat? Nedelutić je malo razmišljaj, a najzad j' odgovoril, da bi najvolje nadgledat ono, ča drugi delaju.
Jur.: Poznam ja još takovih, ki bi oteli bit samo ispetori i to valje. A ča mu je nato rekao oni Sovjet? Je mu barem sada zasvetil ono pod škinu?
Fr.: Ni, nego mu je dal jednu hartu i poslal ga je va nekakovu fabriku. Tu je on moral delat celeh osam ur na dan. I smiroem se je tužil: — Ča mi je bolje bit bolševik, ako moram svejedni delat osam ur na dan.
Jur.: Tu bim mu malo manj dal pravo.
Fr.: Ja ma su mu valje na to rekli, da to će bit samo za prvo vreme. Kasneje, da će se delat sameh sedam ur na dan.
Fr.: Ale ja, ki Nedelutića dobro poznaj, rekao bim, da je njemu i sedam ur previše.
Fr.: To se zna, da bi mu bilo previše. Zato su ga valje gledali umirit: — Ne boj se, nemo, rekli su mu, čim se bude počelo delat sedam ur na dan, mi ćemo valje prešetat i pitat šest.
Jur.: A kada se bude počelo delat šest, onputa će se pitat pet.
Fr.: Pak četire!
Jur.: Ma Nedelutiću bi i tri smurdele.
Fr.: Ja ma ni rečeno, da bi se ostalo na treh ur dela. Posle trih bi prišle dve.
Jur.: A onputa?
Fr.: Onputa — jedna.
Jur.: A pokle?
Fr.: Pokle se ne bi već niš delalo.
Jur.: Ja — ma živet se mora. A ki će živet, mora i orat, kopat, seć, mlet, šit, kuhat, prat i sve tako.
Fr.: To da te sve delat — Kinezi?
Jur.: Kakovi Kinezi, Bog te dal?
Fr.: Ma to govori on — Nedelutić, da ne jan. On govori, da te bolševiki je nedan dan poč s vojskom na Kinu, da te potuč Kinezi i prisilit ih, da za te potuč Kinezi i te Kinezi sve njih delaju. I tako da te iš i pit i delat, a bolševiki da te istučil Nedelutić. I kada bude ves stvar gotodelutić. I kada bude ves stvar gotodelutić. I kada će poč spet va Rusiji i ta, ma da će zavake ostat.
Jur.: I niš ne delat?

Fr.: Najviše da će nadgledat Kinezi, da ne bi lenčarili.
Jur.: A ča mu ne će i to bit preteško?
Fr.: Ako mu bude preteško, rekao mi je, da će dobit hartu od počivanja.
Jur.: Ča mi ga j' pak to?
Fr.: To da su neke hartu, ke da te se moć kupovat za mali beči i čovek ne će trebat niš da dela.
Jur.: Ma on Nedelutić ima i sada tu hartu od počivanja. I ja mislim, da ju ima već od vremena, kada se j' rodil. Nego — kako si ono rekao — on sada čeka, dokle bolševiki Kineze potuku i dokle ih prisile, da za njih delaju. A ča će bit pak, ako Kinezi njih potuku?
Fr.: To će se pak pokle videt, rekao je Nedelutić.
Jur.: Videt će se nevolju, kako i je.

Domaće novosti

KOD PREDSEDNIKA VLADE ON. MUSSOLINIJA

Za brodogradilište «Scoglio Oliv»

U subotu dne 26. novembra primio je on. Mussolini u palači Viminale u Rimu istarskog pokrajinskog fašističkog tajnika on. Mracha te pokrajinskog sindakalnog tajnika cav. Petronia. Oni su on. Mussoliniju predočili teške prilike u koje bi palo dizokupirano puljsko radništvo u slučaju da se zatvori brodogradilište «Scoglio Oliv». Govori se naime, da će «Scoglio Oliv» prestati raditi, budući nema što da radi. Vlada bi mogla to sprječiti jedino tako, da brodogradilištu na «Školju» dade kakav veći rad, kakvu gradnju novih ili popravak starih ladja, samo da se radnici ne moraju otpuštati, jer bi to imalo teških posljedica.

On. Mussolini se za zanimanjem saslušao referat. Pitao je potanja razjašnjenja o položaju puljskog radništva uopće. Zanimao se za broj dizokupiranih itd. Na koncu je obećao, da će čim prije odrediti, da se brodogradilištu «Scoglio Oliv» preda na popravak ili demoliranje nekoliko ladja ratne mornarice. Prema tome se «Scoglio Oliv» ne će za sada zatvoriti, nego će i dalje raditi, a radnici se ne će otpuštati. On. Mussolini se je zanimao osim toga i za razne druge istarske gospodarske i političke probleme. On. Mrach i cav. Petronio referirali su mu o svemu opširno.

Istarski boreci

Dne 26. novembra primio je on. Mussolini jednu reprezentancu istarskih ratnih boraca (Combattenti), koju su sačinjavali gg. Rizzo, Maddan i Razza. Tu je reprezentancu preveo pred on. Mussolinijom Amilcare Rossi, «Medaglia d'oro» i triumvir Udruženja ratnih boraca. Oni su donijeli on. Mussoliniju na poklon jedan grb, koji je pripadao austrijanskom ratnom brodu «Don Juan» i jedan mali top, koji je pripadao «Viribus Unitis», a služio je za obaranje aeroplana. Ta dva ratna broda bila su potopljena u puljskoj luci. On. Mussolini se je interesirao kako se je te predmete moglo iz morskih dubina izvući. G. Razza mu je to rastumačio. On. Mussolini je bio veoma zadovoljan sa ovim značajnim poklonima.

TRIBUNALI

Pred par dana odsudio je puljski tribunal na 4 meseca i 20 dana zatvora Jakova Vlačića iz Sv. Lovreča Labinskog. Vlačić je bio optužen, da je ukrao 4 vesla iz broda nekog Antona Valle. Na sudu se je Vlačić branio, da on vesla nije htio ukrasti, nego da se je htio samo malo našaliti. No, kako se iz osude vidi, šala mu nije bogzna kako uspjela. — Puljski tribunal osudio je zadnjih dana na zatvor od 10 mjeseci, te na snajanje svih šteta i troškova Ivana Jelenića iz Zminja. On je bio optužen, da je u marču lanjske godine udario štapom po glavi Antona Pamića također iz Zminja, tako, da je ovaj bolovao zbog toga udarca mjesec dana. Jelenić i Pamić igrali su karte, malo se napili i zbog neznanog razloga počeli su se čuškati, pa šakati, dok nije napokon došlo i do — štapa. Optuženi se je branio, da je bio sasna pijan, pa da nije znao što čini. No, sada će imati vremena da se trijezni — 10 mjeseci... — Pred koparskim tribunalom vršio se je više dana jedan zanimiv i težak proces. Petar Antolović iz Tinjanstine

i njegova žena Fuma iz Cabrunici na Puljštini, bili su optuženi, da su lanjske godine dogovorno ubili Fuminog oca. Prema izjavama svjedoka te iz obrane advokata vidi se, da optuženi nisu počinili zločina, pa ih je sud riješio svake kazne. Proces je doduse završen, ali zločincu se nije ušlo u trag. Istraga će se nastaviti i ko zna ko će još za ovo ubojstvo doći na optuženičku klupu.

Ribolov s dinamitom

Uz obalu u okolici Vrsara lovilo je u zadnje vrijeme više tamošnjih ribara s dinamitom. To su doznali karabinjeri i financa. I odoše da love ribare, koji se ne drže zakona. Pred par dana uspjelo je jednoj patroli uhvatiti nekoliko ribara. Predani su u zatvor, da čekaju sud. Kako znamo osude za ribare koji love dinamitom vrlo su teške.

Ceste u Svetvinčenštini

Pred kratkim je podešat općine Svetvinčenat pozvao sve općinare na radu oko popravka općinskih cesta. Svi su se općinari spremno odazvali. Radili su složno 3 dana marljivo i zasnosno. Kroz to su vrijeme uredili vrlo lijepo općinske ceste. To im može služiti na čast. Ovakvo bi morale i druge općine organizirati općinare na rad oko cesta, pa bi istarske ceste bile mnogo ljepše i bolje. Slogom rastu naše stvari...

Okolo pokrajinske ceste što vodi kroz Svetvinčenat radi već dulje vremena Genio Civile.

Automobili, motocikli i bicikli

Koncem godine 1926. bilo je u cijeloj Italiji: bicikla 2 milijuna 892.523; motocikla 50.693; automobila 13.316. U Istri je koncem 1926. bilo: 7312 bicikla; 112 motocikla; 187 automobila. U kvarnerskoj pokrajini: 2545 bicikla; 80 motocikla; 249 automobila. U tršćanskoj pokrajini: 13.450 bicikla; 628 motocikla; 1399 automobila. Uzevši u obzir ukupni broj svega pučanstva u državi zaključujemo, da dolazi jedna bicikla na 14 stanovnika, jedna motocikla na 622 stanovnika ili jedan automobil na 4360 stanovnika.

Nova uredba lova

Na svojem zadnjem zasjedanju ministarski je savjet prihvatio, da se uvede u državi jedna sasna nova lovska disciplina. U tu će se svrhu u svakom glavnom gradu pokrajine ustanoviti jedno pokrajinsko lovsko društvo, u koje će se moći upisati svi državljani, koji imaju dozvolu za lov. Ta će društva biti pravno priznata, pa će imati pravicu nastupati kao civilna stranka u procesima radi lovskih prestupaka. Ta će društva direktno sama postavljati pravila i odredbe glede lova. Sva društva svih pojedinih pokrajina tvoriti će zajedno fašistički savez lovacu. U svakoj pokrajini uspostaviti će se prefektovim dekretom po jedna lovska komisija. Lovska društva, koja su registrirana na temelju zakona od 24. junija 1923. morati će moliti ministarstvo za narodno gospodarstvo, da ih pretvori u odsjke novih pokrajinskih lovskih organizacija.

Čifre o talijanskoj demografiji

Centralni statistični inštitut izdao je statistiku o rođenjima, smrtnima i ženidbama u prvih 9 mjeseci ove godine. Od 1. januara do 30. septembra 1927. rodilo se je u cijeloj državi 850 hiljada novih stanovnika, umrlo ih je 487 hiljada, a vjenčalo se je 214 hiljada parova.

Otvorenje puljskog Doma

Dogovorno s općinskim podešatom i biskupom zaključio je puljski kaplot, da će se dne 17. decembra blagosloviti napokon dovršeni puljski Dom, koji je od požara bio nastradao. U nedjelju dne 18. decembra vršiti će se u njemu prva misa.

Poljodjelski sindakat

Puljska «L'Azione» javlja, da će se u Svetvinčenatima doskora osnovati Sindakat poljodjelaca. Radovi za organizaciju već su u toku.

Ne daj zadnji groš krcmaru, Ne ugadjaj samo tijelu. — U tvom duhu treba hrane: Ljubi zato knjigu bijelu!

Ko ljubi dobru knjigu, mora naručiti i koleđar «FRANINA I JURINA» za 1928. g.

du-tojno hraniti i uzdržavati svoju novu čitelj?
— Imam — kako ne bih imao!
— A jeste li nas dobro pobrojili? Znae li, da nas bez vaše buduće žene ima u obitelji — sedam?
— Ne, na to nisam mislio. Hvala vam na informaciji. Sluga pokoran!
— Ona posljednja: I mi na Rijeci imamo jednoga strašnoga Jurića. Ovih dana došla je njegovoj majci u posjete jedna gospođa. Kad je ta gospođa bila s Jurićevom majkom u najživljem razgovoru, približi joj se mali đeran pa će joj:
— Molim te, gospođo, pokaži mi tvoj jezik!
— Zašto to? — u čudu će gospođa.
— Htio bih da vidim, kolik ti je jezik, jer mama veli, da ti je strašno dug...
Rokac.

IZ OPATIJE.

Jedan sastanak. - Premještenje.
Prije nekoliko dana sastali su se u Opatiji predstavnici: Italije, Austrije, Jugoslavije, Čehoslovačke i Mađarske, da se sporazume u nekim pitanjima šabračajca, i to osobito u pogledu pruga, što vežu unutrašnjost s morem. Rasprave su tekle u prijateljskom duhu, i koliko smo obavješteni, na sastanku je stvoreno nekoliko zaključaka, od kojih će u najbližje vrijeme imati koristi i naše ljecilište. I to već u idućoj sezoni, koju svi ovuda čekaju kao ozebao sunca.
Doznajemo, da je sadašnji komesar općine Volosko-Opatija, G. La Medica, premješten na ministarstvo u Rim. Ne zna se hoće li na njegovo mjesto doći komesar ili načelnik. Već se spominju i neka imena, ali izvjesnih vijesti o tome još nema.

Nek u svakoj našoj kući I knjižnica bude jedna — Po njoj će se moć prosudit Koliko su željad vrijedna.
Povećaj svoju knjižnicu koleđarom «FRANINA I JURINA» za 1928. g.

IZ CRESA.

Smrt učitelja Defilipisa.
Pred dva mjeseca umro je u Šibeniku G. Jerko Defilipis. Pokojnik je bio neko vrijeme učiteljem u gradu Cresu i naš dobar prijatelj, pa nas je glas o njegovoj smrti vrlo ozalostio. Kako i ne bi. Svi smo ga ni volili kao brata, svi smo mu bili naklonjeni, i poštovali smo ga.
On je u našoj školi bio uveo novi duh, uzorno je podučavao povjerenu mu djecu, pa se mi, njegovi bivši učenici na njega s tugom sjećamo. On je nam, tada još male, privlačio i vezivao uz školu i knjigu. Dok je on ovdje bio učiteljem nama su školski saveti bili ugodni i prijatni. Osobito su nas sa zanimanjem pratili stari kopaci, kad smo u četvororuđu marširali nedjeljom iz škole do crkve. Na trgu bimo izveli više puta «Natrug čelom», «Desno kreni» itd. tako skladno i tačno, da su naši stari govorili: «Ovakvo mali, pa delaju boje neh landverbi!»
Pokojni Defilipis nije se isticao samo kao dobar učitelj, nego i za književnost imao dobrih zasluga. On je mnogo toga napisao, a osobito je odlično preveo Schillerovo «Zvon». To je djelo više njegovih učenika primilo na dar prigodom svršetka školske godine. Naročito spominjem, da je jednu lijepu pjesmu posvetio cresskim kopacima.
On je otišao iz Cresa početkom rata. Rat je prekinuo njegovo djelovanje među nama. No mi smo se uvijek sjećali njega. Sada je smrt prikinula nit njegovog plemenitog i radinog života, no Cressani će se uvijek i nadalje sjećati dragoga učitelja Jerka Defilipisa. Neka mu je mir koštima. — Njegov učenik.

Zakon o javnoj sigurnosti i zaštiti države.
U našoj nakladi i našem jeziku izašla je knjižica, koja sadržava nove zakone o javnoj sigurnosti, o zaštiti države te o posebnom tribunalu. Ovi su zakoni točno prevedeni po talijanskom službenom tekstu. Ti su zakoni za svakoga državljanina izvanredno važni, a to je baš ponukalo u dakciju, da ih izda u jednoj knjižici. U tim su zakonima sadržane odredbe za sve moguće prilike i neprilike. (N. pr. za licencije, ostarije, trgovine, opomene, konfinacije, zavode, požare, oružje, nezgode, putnice, serance, oglase, radnike, poduzetnike, seoske, agencije, tiskare itd.)
Knjižica je neobhodno potreban suputnik svakoga državljanina, koji želi živjeti u skladu s državnim vlastima. Ona pa upućuje u sve dužnosti i sva prava u pogledu javnih oblasti, kvesture i karabinjera. Svi građani tu i tamo raštrkani teksti o javnoj sigurnosti unificirani su u ovom novom zakonu za javnu sigurnost.
Knjižica ima 120 stranica, a stoji samo 1.33 lira. Poštarinom, u kuću dopremljena, 1.50.
Novac treba unapred poslati, makar u talijanskim markama.
Prodaje se u upravi «Istarske Riječi», u «Istarski «Edimost» i u knjižari Štoka, Trst, i u Milano 37.

Bilanca pujske općine.

Pred kratkim je zaključena bilanca pujske općine za 1926. g. Pujska „L'Azione“ javlja, da manjak ovogodišnje općinske bilance iznasa 400 hiljada lira. To nije mnogo „uzme li se u obzir“, da je manjak zadnjih nekoliko godina, dostizao 1 milijun i pol lira. Općinske se financije poljubljavaju.

MAKSO ČERNE

Dne 22. novembra umro je u Zagrebu Makso Černe, vijećnik kr. stola sedmorice, rodom iz Barkovlja (Trst). Bilo mu je oko 60. godina. Bolovao je kratko vrijeme, ali teško.

Pokojnik je kao sudac bio bezprikoran i pravedan. Bio je poznat kao spremn i stručnjak. Poznat je bio i u našem istarskim krajevima, jer je službovao u Volokovcu, odatle je bio premješten na Krk, a iz Krka u svojstvu državnog odvjetnika u Rovinj. Poslije rata je vršio neko vrijeme službu u Ljubljani, a zatim je bio imenovan za člana stola sedmorice u Zagrebu.

Pokojnik je bio dobrog značaja. U društvu je bio vanredno obiljubljen, duhovit, ali prijazan.

Oženio se iz ugledne obitelji Tomasića iz Opatrije, a u rodbinskim je vezama s obiteljima Draganić i Červar.

Neka mu je pokoj vječni, a njegovoj obitelji i rodbini naše iskreno saučesće.

Vjenčanje.

U Prodolu se se vjenčali dne 10. o. m. Ivan Burić iz Krnice i Marija Zenzerović iz Prodola. Mladome paru želimo svako dobro i dug zajednički život.

Dom u kom se knjiga

Ne nalazi bijela, Košnici je sličan

Bez radinijh pečala.

Domaći Nabavite za kuću koledar „FRANINA I JURINA“ za 1928. Stoji samo 3 lire i 50 centi!

Kad san bija mali...

(U dijalektu Srednje Istre).

Hozeva san jur u školu, vijajta ljude i svit; ma najljilje mi je bilo, kad bi me mati u jutro zbudila, a ja z knjigom pod pazuhom poša na „Njivicu“. Doša bih na malu zazu digu trnje, pak ga opet stavlja kako je bilo, da ne bi kakovo živine došlo. Pomalo bi hodija po travi i rožicah, aš mi se je smililo, da he čuda pomastin, doša bih na svoje msto, lega u travu i gleda življenje na Njivici.

Rosa se prelivala na travi i rožicah, kako najljilje speglji. Na svakih sto korki se je diza kakov „mrkac“, velik hrast i s svojim hladom zadržava noć do desete ure. Tiki bi kantali, kako da se uraju, ki će lipje, miš od svih san najvoljija slusati slaviča! A zna san mu i gnjizdo! U nikih malen drinu, kiud su se divi granice dilije lezala je njigova matica i čuvala mate tiče, ki bi svako toliko spogledavali priko gnjizda, kakoj da su znali, da to njihov tac kanta.

„Bilzu njan stija nikad doiti, aš san ima strah, da he umrazin“, kako mi je mati gorevala! Ni drugoj dici nisan stija povidati da zna tiče i to one lipo slaviče, aš ako bi bija zna mali Zvanic, bi he bija rasktnuval! Samo materi san povida: „Pus he čja znaš — bi mi rekla, aš vidiš ča bi bila narava priz njih!“

Najvoljija san ležati spoli zid, bilzu stara ga hrasta, kemu su nike grano jur bile suhe. Čefri ud njih bi ga bili imali ča z rukami držali, kako je bija debeja, a još moj pokojnik did je goreva, da ga vajk onakovega pameti. „Bilzu njega ni bilo čuda trave, ma svejeno je dela figuru, pak mi je za bilo, kad su ga pokle usikili...“ Okolo njega su bile četiri škrife, kamo bi kosci, kad bi koševali, sil, kad bi učinili dva, tri vahljat!

Kad bih se tako nagleda naravi i sunca, ki se je dobrahno diglo, i usušilo rosu na travi, i kad bi rožice spuštile svoje glavice, napuštja bih se i ja doma.

Nasprofi mi je deteka hrečič, kemu je sta rep kakoj kolo, taja bi ud dragosti, skaka bi mi na noge, aš on je zna, da ga ja nis nikad tuka i da i on vajk dobie kakov kusičji spoli da me. Ni bija jako velik, ne za ujisti toliko, samo kad bimo se ustali na drugu dicit bi taja, kako da tobože čuva soga gospodara. Samo mali Bože ga ni mog viti, se ga je strašija, kakoj da je očvarski. Jedanput, kad ga je z nikin drvom znaka, smo se svadili, aš san mu rekla da ni tribo prid njih bižati, da ga ne će ujisti!

U hiži san materi povida, kako je vani lipo, pak bi ona vzdahnula: „Ma kad ču sve pojti tamo doli.“

A najljilje je bilo, kad bimo imevali kosce. Oni dan bi se usta ranije, aš san mora ponesti ručenje z Milicon. Vojvoda, stari Švrk, nasnija bi se mrmiti, a još:

Nije onaj bijedan,

Koji blaga nema —

Nego kom bez znanja

Um i srce držanja.

Svaki napredan Istranin naručiti će si koledar „FRANINA I JURINA“ za 1928., da se obogati znanjem.

bolje barili, utra bi si pot po glavi i kad bi došli do kraja, bi reka: „Ala, mladit, gremo ručati!“

Siti bi pod hrast na škrife. Ja bih kala parlu, a „Mliti“ basage i mrmitu, prikrižati bi se i barba Švrk bi reka: „Bog bagosoviti“ (ašto nika glase ni moga nikako zret) i lipo na srdito bi početa vaditi fuže, a oni mlazi bi se z rukami suvali, pa z rukom toliko zdiga obrve i pasu z rukom po muštaci i naga barilu.

I još prvo nego su pojili, je morala Milica poj po drugi, samo ni donesla onakovega črnca kakoj prvi put, nego vodu, pak bi njoj barba Švrk reka: „A ča ča ča si to donila...“

Kad bi finili, niki su pošli kose klepati: „Da, da, da — bi reka barba Švrk — ne moje košiti... moje, moje ona, ma ti š se štrudija...“

U podne bi se legli po travi i spali do trih, a najprvi bi se usta barba Švrk, zvadija bašalak z rancine, pozdaha bi ga i reka: „Ala, ala na noge!“

U večer bi se kantalo do kasnega, a najvoljija san slušati onu: „Oyce pase Omrka divojka“, jali: „Zaspa Tave pod ladanom u hladu.“ Barba Švrk bi bogarja prvi na debelo, a oni drugi na drobno za njiju...

Ni ja nis stija poj spati za si svit, i komac kad bi zvizde počela bliditi, bi se rastali kaitajući: „Mila moja, rano ti gran spati.“ A drugi dan je bila nedilja... I Švrk bi ti povida pod briston, kako je bilo večera. A ti znate, da oni drugi su ga štockali! — Prikodražan.

Svega po malo

Velika eksplozija u Pitzburgu. — U Pitzburgu je kod jedne eksplozije u tvornici ubijeno 28 radnika i ranjenih 485. Eksploziralo je jedno najveće spremište plina u Americi. Sve kuće u okolini od 100 metara sasvim su razrušene i počele gorjeti. Preko 5000 ljudi je ostalo bez stana. Vodovodi su popucali i grad je poplavljen. To je jedna od najstrašnijih eksplozija, koja se zadnjih godina dogodila.

Čudan narod. — U istočnoj Rusiji, na južnom Uralu, naišli su nedavno na neko čudno pleme. Njegovi članovi žive u teškim prilikama, gotovo odvojeni od svega svijeta. Među njima održao se jedan „strašan običaj“. Kod njih ne smije nijedan čovjek i ni jedna žena da prevale četrdesetu godinu. Jedn ne umrije prije četrdesete, taj mora da se raskrši s ovim svijetom u času, kad navršši svoj četrdeseti rođendan. Evo kako oni to čine:

Na četrdeseti rođendan koga takova nesretnika ili nesretnice sakupe se svi rođjaci, prirede „žrtvi“ obilan objed — i mjesto zdravica i napitnica, svi udare u plač i naričanje. Poslije ručka svrstaju se svi u povorku. Na čelu ide onaj ili ona, koja mora da pogine, a ostali za njom. I putem jedni nariču a drugi pjevaju ne-kakve nadgrobne molitve. Kad opet dođu do žrtvine kuće, otvore vrata konobe, koja je vrlo duboka i debelim zidima odjeljena od gornjeg poda. Tu se oni oprost s onim, koji mora da pogine. Nato on udje u onaj tamni podzemni prostor, dok

Besposleno selom

Nikad se ne skitaj:

Bolje — ostaj doma

Dobru knjigu čitaj!

Istarski mladit kupiti će koledar „FRANINA I JURINA“ za 1928., pa će u duge zimske večeri čitati, mjesto da se pokrčnava vuču.

ostali zatvorivši za njime teška vrata, odu svak za svojim poslom. Nesretnik pak u onoj tmici sam, bez hrane, bez pića, malo po malo ugasne, a da niko od njegovih ni od susjeda ne čuje nijedan njegov jauk ni glas.

Budući da ti ljudi umiru ovako pod zemljom živi zakopani, zovu ih Pozemnicima. Ne zna se, što ih je jednom natjeralo na ovaj običaj. Možda silne poteškoće u ishrani, pa su se na ovaj način htjeli da riješe suvišnih usta. — Svakako ovaj je običaj jedan od najstrašovitijih i najgroznijih, što se mogu zamisliti.

Iz žalosti za psom. — Jednog jutra, prije nekoliko dana, nadjeni su u Berlinu u krevetu mrtvi sedlar Siselmann i njegova žena. Istragom se utvrdilo, da su otrovani, pa se u prvi čas mislilo, da ih je nekoja natjerala, da se ubiju. Kasnije se je ustanovilo, da su supružnici Siselmann počinili samoubojstvo zato, što im je crkno njihov vrlo vjerni pas. Oni su ga silno voljeli i nikako se nisu mogli utješiti, već su evo odlučili da i oni sami pođu za njima. U pismu, što se je iz njih našlo, stoji da sve svoje ostavljaju društvu za zaštitu životinja.

Književnost

Kraljevina Srbe, Hrvata i Slovenaca.

Upravo je izašlo iz štampe raskošno i otmjeno djelo pod ovim naslovom, koje je izdalo Jugoslovensko Novinarsko Udrženje. Knjiga je izašla u velikom kvart formatu na finom papiru sa slikama i zadjelima u dubokom bakrotisku. Veći dio knjigive posvećen je slikama uz kratke i informativne komentare i članke na četiri

jezika (srpsko-hrvatskom, francuskom, njemačkom i engleskom). U slici i riječi prikazan je Kraljevski dvor, historija i geografija države, državna uprava i pravosuđe, etnografija i narodna umjetnost, starija arhitektonska umjetnost i arheologija, presvjeta, škola, pozorište i savremena umjetnost, socijalna politika: higijena itd., poljoprivreda, šumska industrija i trgovina, gradovi i prirodne ljepote i statistika. Knjizi su priložene tri mape i šest umjetničkih priloga u Loji, Korice u zlatorezu i s monogramom Udruženja izradio je arhitekt g. Plečnik. Djelo je štampala i opremila Jugoslovenska Tiskarna u Ljubljani. Za pretplatnike, kojima će tijekom ovog mjeseca biti otposlana knjiga štovi 300 Din, dok joj je knjižarska cijena 400 Din.

Darovi za fond „Istarske Riječi“

Željezničar B. l. iz unutarnjosti Italije daruje lira 20.—

Najljepše zahvaljujemo!

Izdavač, direktor i odgovorni urednik:

IVAN STARI

Tisak: TISKARA „EDINOST“ U TRSTU.

NOVE GREDE I DASKE prodaje po najpovoljnijim cijenama Matej Barčić — Kršćanci p. Žiminj (Gumino), Istra.

Na prodaju je u Pazinu jednokatna kuća, 5 minuta odaljena od općinske zgrade, sa catrnjom, (bunarom) i vrtom od 150 m², sa nešto loza i stalicom. Kuća ima 3 sobe sa potrebitim pokućstvom, a kuhinja i konoba su u prizemlju.

Obraćiti se na Antuna Skoflića, u Pazinu, Via Monte Capricio N. 567.

Studio Fiscale - Fiškalna pisarna

ANTO LETIŠ

bivši općinski tajnik u Matuljima prima stranke od 9% do 12 i od 14 do 17 U MATULJIMA, nova kuća Puž, broj 126 (na polovici puta između trga i opć. glavarštva).

Daje informacije, savjete i pomoć u raznolikim pitanjima. Sastavlja prijave, objave, molbe i utoke u Upravnim, komercijalnim, poreznim i taksnim stvarima. Kao što i u poslovima građanstva i policajnim, te u mnoštvu drugih poslova, koje ljudi nemogu da sami obavje.

Poslužba realna, točna i hitra, a nagrada primjerena i čedna.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA

Telefon: 5-18 Podružnica u Trstu: Via XXX Ottobre, 11 Telefon: 5-18

PODRUŽNICE: Gorica, Brežica, Celje, Maribor, Černomej, Kranj, Ptui, Logatec, Novomesto, Prevalje, Slovenj Gradec, Rakek, Metković, Spilj, Novi Sad, Sarajevo, sezonska ekspozitura Rogožka Slatina

CENTRALA u LJUBLJANI Dionička glaynica i pričuva: 60.000.000 dinara.

Bavi se svim bankovnim poslovima. Prima uloge na uložne knjizice, te ih ukamčuje sa 4 1/2%, a uloge na tekuće račune sa 5% netto. Za otkaz vezanih uložaka plaća postotke po dogovoru. Izvršuje burzine naloge i daje u najam sigurnonosne kubijske (SAFES)

MS Blagajna je otvorena od 9%-12% i od 14%-16 sati 24

E. PEČENCO, TRST - VIA MUDA VECCHIA 3

(iza maglestrata)

Strojvi za šivanje, vezenje i pletenje

Adler - Neumann - Junker & Ruh

najbolji za obitelj i obrt.

Bezplatno podučavanje za vezenje. Potrebniha za stroj. Popravci. Upostava motornih posoda.

Stara trošna tvrdka, ustanovljena 1869.

Narodni koledar „FRANINA I JURINA“ za Istru za god. 1928.

izašao je iz tiska, te se je već počeo širiti po svim našim istarskim selima. Ovaj naš doista lijepi koledar poznat je i obiljubljen u svim istarskim domovima. Ove je godine koledar još ljepši nego lanjski. Ima u njemu svega: zanimivog, zabavnog, poucnog i gospodarskog štiva, pjesama, slika itd.

Kupujte ga! Sirite ga! Naručujte ga! Preporučujte ga svojim prijateljima!

Naručbe prima „Tiskara Edinost“ i Uprava „Istarske Riječi“, Via S. Francesco 20, Trst. Može se dobiti i kod knjižara: Stota, Trst (Via M-lano); Tomasić, Opatrija i Trbojević, Rijeka. Dobru je knjiga naš najbolji prijatelj! Ovaj je koledar uistinu naš dobar prijatelj! Stoji samo 3 lire!! Sa poštarinom lire 3'50 Za Jugoslaviju 15 dinara.

LJEKARNA G. CASTELLANOVICH vlasnik BOLAFFIO nalazi se u TRSTU Via dei Giuliani 42 - Telef. 27-4 (Sv. Jakov) - Tramvaj broj 1

Fotograf Matko Gortan u Pazinu preporuča si općenito mjesto i okolice sv. u fotografirski radionu

KURJE OČI (kale)

lijeti brzo i uspješno masi

Farmacia Sponza

TRST - Via Tor S. Piero 10 - TRST

Čuvajte se patvorina! Mast Rya možete dobiti u svim ljekarnama uz sniženju cijene od 3 lire.

NAIBOLIE VRELO!

Kod nakupa ljetne i zimske robe (odjele) svih vrsta cipela, klobuka, kapa, bošulje, lišobrana, kravača, finog štola, svih vrsta platna za košulje i odjele, te pokućstva svih vrsti i cijena, obratite se na jedno domaće i najljepše vrelo

M. KOREN & Co. - PAZIN (Corno pred prostolom)